

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3226/2542

นาย วรวิทย์ วัฒนสันติพงศ์ โจทก์ นาย สุรเชษฐ์หรือสุเชษฐ์ นัน ทอง จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ระฎาการ มาตรา 118, ป.พ.พ. มาตรา 653, ป.วิ.พ. มาตรา 84, ป.วิ.พ. มาตรา 183

ย่อ / หลักกฎหมาย

ปัญหาว่าสัญญากู้เงินฉบับพิพาทไม่ได้ปิดอากรแสตมป์ให้ถูกต้องครบถ้วนและขีดฆ่า จึงไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานได้ เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน แม้จำเลยมิได้ยกขึ้นต่อสู้ไว้ในคำให้การจำเลยก็ยกขึ้นฎีกาได้ โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ย จำเลยให้การว่า จำเลยไม่เคยกู้เงินโจทก์ จำเลยลงลายมือชื่อ ในช่องผู้กู้ในสัญญากู้เงินที่ยังไม่กรอกข้อความให้โจทก์ไว้เพื่อ ประกันหนี้ค่าห่วยเถื่อน ที่จำเลยซื้อจากโจทก์ สัญญากู้เงินเป็นสัญญาปลอม ดังนี้ เป็นกรณีที่จำเลยต่อสู้คดีว่าจำเลย ไม่ได้กู้เงินจากโจทก์โจทก์จึงมีหน้าที่ต้องนำสืบให้เห็น ตามข้ออ้างตามคำฟ้องว่าจำเลยกู้เงินจากโจทก์ไปจริง เมื่อโจทก์ต้องอาศัยเอกสารสัญญากู้เงินเป็นพยานหลักฐาน ซึ่งสัญญากู้เงินที่โจทก์อ้างมีลักษณะเป็นตราสารต้องปิดอากรแสตมป์1 บาท ต่อทุกจำนวนเงิน 2,000 บาท หรือเศษของ 2,000 บาท แห่งยอดเงินกู้ยืม ตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้าย ประมวลรัษฎากรโดยที่ยอดเงินกู้ตามสัญญากู้เงินดังกล่าวมีจำนวน 200,000 บาท จึงต้องปิดอากรแสตมป์ 100 บาท แต่ในสัญญาปรากฏว่า ปิดอากรแสตมป์เพียง 50 บาทถือว่าสัญญากู้เงินนี้ปิดอากรแสตมป์ไม่บริบูรณ์ ไม่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีแพ่งได้ เท่ากับว่าโจทก์ไม่มีหลักฐานการกู้ยืมเป็นหนังสือประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 653 วรรคหนึ่งดังนี้ โจทก์ย่อมไม่อาจฟ้องร้องบังคับคดีได้ตามกฎหมาย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกู้เงินโจทก์จำนวน 200,000 บาท ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ไม่มีกำหนดชำระ จำเลยไม่เคยชำระดอกเบี้ยให้โจทก์ โจทก์เคยบอกกล่าวทวงถาม แต่จำเลยเพิกเฉยดอกเบี้ยคำนวณถึงวันฟ้องเป็นเงินจำนวน 7,500 บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 207,500 บาท ขอให้บังคับจำเลยชำระเงินจำนวน207,500 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 15 ต่อปี ของต้นเงินจำนวน 200,000 บาท นับแต่วันฟ้องไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การว่า จำเลยไม่เคยกู้เงินโจทก์ แต่จำเลยเคยซื้อห่วยเถื่อนจากโจทก์ผู้เป็นเจ้ามือโดยจำเลยลงลายมือชื่อไว้ในสัญญาที่ยังไม่กรอกข้อความ เมื่อจำเลยไม่นำเงินค่าห่วยไปชำระแก่โจทก์ โจทก์กลับกรอกข้อความในสัญญากระบุว่าจำเลยกู้เงินโจทก์ถึง 200,000 บาท และนำมาฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 200,000 บาท แก่โจทก์พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 15 ต่อปี นับแต่วันที่ 19 พฤษภาคม 2538 เป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่าคดีมีปัญหาข้อแรกต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย ว่า สัญญากู้เงินเอกสารหมาย จ.1 ไม่ได้ปิดอากรแสตมป์ให้ถูกต้องครบถ้วนและขีดฆ่าจึงไม่อาจรับฟังเป็นพยานหลักฐานหรือไม่ ปัญหานี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชนแม้จำเลยมิได้ยกขึ้นต่อสู้ไว้ในคำให้การจำเลยก็ยกขึ้นฎีกาได้ปรากฏว่าคดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระหนี้เงินกู้พร้อมดอกเบี้ย จำเลยให้การว่า จำเลยไม่เคยกู้เงินโจทก์ จำเลยลงลายมือชื่อในช่องผู้กู้ในสัญญากู้เงินที่ยังไม่กรอกข้อความให้โจทก์ไว้เพื่อประกันหนี้ค่าห่วยเถื่อน ที่จำเลยซื้อจากโจทก์สัญญากู้เงินเป็นสัญญาปลอม

ดังนี้ เป็นกรณีที่จำเลยต่อสู้คดีว่าจำเลยไม่ได้กู้เงินจากโจทก์ โจทก์จึงมีหน้าที่ต้องนำสืบให้เห็นตามข้ออ้างตามคำฟ้องว่าจำเลยกู้เงินจากโจทก์ไปจริง โดยโจทก์ต้องอาศัยเอกสารสัญญากู้เงินเป็นพยานหลักฐาน ซึ่งสัญญากู้เงินตามเอกสารหมายเลข จ.1 ที่โจทก์อ้างมีลักษณะเป็นตราสารต้องปิดอากรแสตมป์ 1 บาท ต่อทุกจำนวนเงิน 2,000 บาทหรือเศษของ 2,000 บาท แห้งยอดเงินกู้ยืม ตามบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายประมวลรัษฎากร โดยที่ยอดเงินกู้ตามสัญญากู้เงินดังกล่าวมีจำนวน 200,000 บาท ต้องปิดอากรแสตมป์ 100 บาท แต่ในสัญญาปรากฏว่าปิดอากรแสตมป์เพียง 50 บาท ถือว่าสัญญากู้เงินนี้ปิดอากรแสตมป์ไม่บริบูรณ์ จึงไม่อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในคดีแพ่งได้ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 118 เมื่อโจทก์ใช้ตราสารสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข จ.1 เป็นพยานหลักฐานในคดีแพ่งไม่ได้ ก็เท่ากับว่าโจทก์ไม่มีหลักฐานการกู้ยืมเป็นหนังสือซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 653 วรรคแรก บัญญัติว่า "การกู้ยืมเงินเกินกว่าห้าสิบบาทขึ้นไป ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ ท่านว่าจะฟ้องร้องบังคับคดีหาได้ไม่" ดังนี้ โจทก์ย่อมไม่อาจฟ้องร้องบังคับคดีได้ตามกฎหมาย พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์

องค์คณะ

สุวัตร สุขเกษม · จรัญ หัตถกรรม · ชนะ ภาสกันนที

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3226/2542>